

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 36/04-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť P. F. a J. F., obaja bytom D., zastúpených advokátom JUDr. J. M., Advokátska kancelária, D., ktorou namietali porušenie základných práv zaručených v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 166/95, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. F. a J. F. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. januára 2004 doručená sťažnosť P. F. a J. F., bytom D. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. J. M., Advokátska kancelária, D., ktorou namietali porušenie svojich základných práv zaručených v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) postupom Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 166/95.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovatelia patria medzi spoluvlastníkov nehnuteľnosti (rodinný dom na adrese D.) nachádzajúcej sa v katastrálnom území D., zapísanej na liste vlastníctva č. 3946 (ďalej len „nehnuteľnosť“). Predmetná nehnuteľnosť bola neobývaná a zabezpečená ochranou. Bez súhlasu sťažovateľov sa však do nej nastáhovali „nežiadúce osoby“, ktoré odstránili ochranné zariadenie a v uvedenej nehnuteľnosti bývali 34 mesiacov. Vzhľadom na tieto skutočnosti sťažovatelia podali na okresnom súde návrh, ktorým žiadali vypratanie nehnuteľnosti, zaplataenie nájomného ako aj náhradu spôsobenej škody. Okresný súd v predmetnej veci rozhodol rozsudkom č. k. 8 C 166/95-100 z 18. novembra 1997 a podľa nich „konal tak nespravodlivo“, pretože boli „neúspešní v celom rozsahu“ a boli zaviazaní uhradiť trovy konania. Podľa sťažovateľov bol okresný súd voči nim zaujatý, neobjektívny, dal „*strhnúť vlastníčke uvedeného domu J. F. ako zrážky z jej invalidného dôchodku zo Sociálnej poisťovne, ústredie, Bratislava, ako nezaplatené náklady v podaní v návrhu.*“ Sťažovateľov okresný súd podľa nich „*pozbatil ich práva*“ tak, že úmyselne vynechal v rozsudku štátny znak a slová „*v mene Slovenskej republiky*“.

Ako sťažovatelia uviedli v závere odôvodnenia svojej sťažnosti, „*Uvedený rozsudok je podľa nich neobjektívny a vadný, týmto v SR ukončený a až by ho mali čítať orgány v zahraničí, nebolo by to pre SR šťastné riešenie*“.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sťažovatelia ústavnému súdu navrhli, aby takto rozhodol:

„*Právo sťažovateľov na prejednanie veci bez zbytočných prietáhov zakotvené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8 v postupe Okresného súdu Zvolen, porušené bolo.*“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd v zásade viazaný návrhom (petitom) sťažovateľa vymedzeným v jeho sťažnosti. Sťažovatelia v konaní pred ústavným súdom namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 166/95.

Ústavný súd poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k porušeniu namietaného práva došlo alebo porušenie v tomto čase ešte trvalo (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, III. ÚS 64/03).

K porušeniu práv sťažovateľov v predmetnej veci malo dôjsť postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 166/95. Podľa zistenia ústavného súdu rozsudok okresného súdu č. k. 8 C 166/95-100 z 18. novembra 1997 nadobudol právoplatnosť 18. augusta 1998.

Sťažnosť sťažovateľov z 13. januára 2004, ktorou namietali porušenie svojho základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, bola ústavnému súdu doručená 16. januára 2004.

Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že sťažnosť sťažovateľov z 13. januára 2004 bola ústavnému súdu doručená po uplynutí lehoty stanovenej pre podanie sťažnosti v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a preto ju bolo potrebné odmietnuť ako oneskorene podanú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. februára 2004